

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984705600.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Snart efter blev de gift, forretningen gik, og ethvert skin af menneskeværdigt samliv forsvandt, men han glædede sig til børnene. Jo jo. Her kunde Laursen blie dyrisk ond og forbande det hele, men skuffelsen med børnene vendte sig oftest mod konen, det var jo hendes børn. Ingen af dem egenlig tilhørte ham, skønt de to lignede ham, nemlig de ældste døtre, Emilie — som nu var gift — og Hertha. Emilie hade han altid beundret, men aldrig kunnet ave, ti hun fandt sig tidligt en mand, og så flygtede hun. Nu foragtede hun ham og aflagde ham besøg for at sige spydigheder. Hertha var lige så hård, men hade ikke søsterens kvikke sind, hun var ganske umedgørlig. De to hade hans kone naturligvis taet fra ham, de andre kunde hun også gærne beholde, især de voksne sønner; de var af bomuldsvævernes art, af den slags, der ikke rigtig vidste, men nok troede, hvis de ikke huskede fejl. —